

Kort daarop reisde Maria in grote haast naar het bergland, naar een stad in Juda, waar ze het huis van Zacharias binnenging en Elisabet begroette. Toen Elisabet de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot; ze werd vervuld met de heilige Geest en riep luid: 'De meest gezegende ben je van alle vrouwen, en gezegend is de vrucht van je schoot! Wie ben ik dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? Toen ik je groet hoorde, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. Gelukkig is zij die geloofd heeft dat de woorden van de Heer in vervulling zullen gaan.'

Lucas 1, 39-45

'De meest gezegende ben je'. Zo wordt Maria door Elisabet begroet en ook de vrucht van haar schoot wordt gezegend. Op die manier maakt de evangelist Lucas duidelijk hoe belangrijk de komst van Jezus is en hoe bijzonder de taak is die Maria daarbij opneemt. Die taak is niet alleen haar beschikbaarheid voor de menswording van Jezus. De taak van Maria houdt ook dienstbaarheid in ten aanzien van Elisabet. Immers, Ze bleef ongeveer drie maanden bij haar. Eerder had Lukas over Elisabet gezegd bij monde van de engel Gabriël: "Ze is nu, ook al hield men haar voor onvruchtbaar, in de zesde maand van haar zwangerschap" (Lucas 1, 36).

'Zegenen' is een prachtig woord. Het Latijnse 'bene dicere' en het Franse 'bénédiction' maken het duidelijk: iemand zegenen is het goede zeggen over die persoon. Het is een heel gebeuren. Men moet eerst het goede zien en waarderen. En dan die waardering ook uitspreken. Zo wordt het goede niet alleen bevestigd, maar ook gestimuleerd. Zo is zegenen ook een vorm van kostbare dienstbaarheid.

Zegenen maakt minstens twee mensen gelukkig: de persoon die gezegend wordt en ook de persoon die de zegen van harte uitspreekt. Die is immers blij en dankbaar om het goede in de ander. Zegenen is dus niet enkel iemand het goede toewensen, het is ook en vooral gelukkig worden aan elkaar. Zegenen is een wederkerig gebeuren.

En toch hebben wij, mensen, rare kronkels in ons, die ervoor zorgen dat we

in veel ontmoetingen eerst zien wat ons in de ander stoort, wat fout is, wat ons niet goed uitkomt. Stel je voor dat we eerst het goede zouden opmerken en de ander zegenen. We zouden onmiddellijk een basis vinden, die ons toelaat om op een wijze manier om te gaan met wat ons stoort. De samenleving, de kerk, de buurt, het werk, de politiek, ... zouden er heel anders uitzien.

Mensen spreken ook de zegen van God uit. Gelovige ouders doen dat bij hun kinderen met een kruisje en de woorden: 'God zegene en beware je'. Liturgische vieringen worden met een zegen beëindigd. Die zegen drukt het geloof uit dat God in mensen, in ons, het goede ziet en waardeert, dat goede ook bevestigt bij monde van degene die het zegenwoord uitspreekt. Onder Gods zegen wordt het goede ook gestimuleerd. Wij mogen daar gelukkig om zijn. Gods zegen geeft ons vreugde en vertrouwen, tenminste als we hem bewust uitspreken en ontvangen.

Stel je voor dat mensen die een grote verantwoordelijkheid dragen hun taak opnemen vanuit het besef dat alle mensen door God gezegend zijn en dat zij de gewoonte aannemen eerst mensen te zegenen alvorens over en voor hen een beslissing te nemen. Onze wereld en onze samenleving zou er heel anders uit zien.

Beginnen we maar bij onszelf. Gelukkig zij die geloven dat de woorden van de Heer in vervulling zullen gaan.

God,
Gij ziet wat goed is in ons
en omdat Gij daar blij mee zijt
zegt Gij ons.

Uw zegen over ons
maakt ons gelukkig,
geeft ons vertrouwen
en maakt ons leven beter.

Help ons groeien in het besef
dat het leven beter wordt
wanneer mensen elkaar zegenen,
wanneer wij elkaar zegenen.

God,
zegen alle mensen
die verantwoordelijkheid dragen,
opdat zij anderen tot zegen zijn.

God,
zegen ons,
opdat wij dienaars zijn
van elkaars leven.

Amen.

Afbeelding:
glasraam in Taizé

In het Licht van Gods Woord

*Elkaar zegenen
Advent 2018 / 4*